

är still going strong

Ränderna har aldrig gått ur Einar, 81

Jodå, takterna sitter fortfarande i. Einar Danielsson, 81 år, är tillbaka på den plats där han själv inledde sin fotbollskarriär. Något gräs fanns dock inte på den tiden.

— När Rävåla IF år 1924 i sin första fotbollsmatch mötte kvarterslaget Stor Hagen från Grängesberg och spelade 2—2 så låg jag själv i lumpen i Boden.

— Men sen var jag med i laget fram till 1933. Då blev det plötsligt ont om spelare och fotbollen blev vilande under ett par säsonger.

Einar Danielsson — en pigg veteran där prästbetyget, fyller 82 år i mars — kommer ordentligt på skam — berättar om de första föreningsåren. Hur man via postorder köpte in tolv vita matchtröjor, en (1) fotboll och två "blåsor".

Nästa investering som föreningen gjorde rörde sig om skor.

Också där hade postorderfirman nöjet att expediera till 12 spelare.

Delade på skorna

— Skorna användes av många lagmedlemmar, minns Einar. Det var sällan som man hade samma skor i två matcher på rad. Till slut var de vinda åt alla håll. Byxor fick man hålla sig med själv.

— Men, fortsätter Einar, det stora kruxet var ändå fotbollen.

En dålig rackare som blev sämre för varje dag. Blev den sen blöt så fick man riktigt akta fötterna så att inte några ben skulle hoppa av. Dessutom små blåsor.

— Jag var med i matcher som fick avbrytas för att bollen gick sönder.

Hade vi då inte solution tillhanda så fick någon springa till Karlströms diversehandel och köpa. . . Det kunde bli riktigt avbrott ibland.

Målet föll ihop

Sitt kanske allra roligaste fotbollsminne har Einar i en match mot Lernbo.

Inte bara för att man vann den klart med 11—4 utan mer för hur en saxdalsspelare avlossade stora kanonen så flisorna i målvirket rök.

— Målstolpen gick av så hemalet föll ihop, skrattar Einar. För att kunna fortsätta matchen fick måldomaren, tidens målnät, rycas stolpe resten av

Höll på att sluta illa

Skador var i stort Einar förskonad av under sin karriär.

En match på Cassels i Grängesberg höll dock på att sluta illa för saxdalsförwarden Einar, som helst spelade center. En "bjässe vid namn Björk" tacklade honom så fränt att foten hamnade på "trekvarter". Matcherna från stybben på Cassels plan har förresten satt sina spår. Einar pekar på benen, där svarta stybbkorn fortfarande gör sig påminda.

Den första fotbollströjan var vit. Efter ett par år fick man randiga triåker. Och just ränderna har aldrig gått ur Einar som i dag är ensam om att ha varit medlem i föreningen under alla 60 åren.

Hedersgäst

Att Einar Danielsson är den självskrivne hedersgästen i kväll behöver knappast tilläggas.

— Eftersom jag är pigg och kry skall jag gå dit. Det ska bli kul.

Kul tycker han också att fotbollen fortfarande är. Att vara i div V är sannerligen inte fy skam.

Annorlunda träning

— De tränar på ett annat sätt nu för tiden, fortsätter Einar, som förutom att han är still going strong som få och säkert skulle kunna tackla friskt än i dag försöker se de flesta matcherna på Furuliden.

— Men, vi hade bra kondition vi också. Det var sällan som man blev riktigt trött. Snarare hade man nog velat fortsätta en halvlek eller en hel match till. Vi höll ju i alla fall igång med vår träning mellan fyra—fem timmar om kvällarna tills det blev mörkt.

Text:

K G KARLQVIST

Foto:

PETER OHLSSON

En stark trio från 1954 års starka lag, efter årets jubileumsmatch på Furulidens fr v Bengt Ek, ch.klippa, Bengt "Tjavo" Jansson, målvaktsresen, och Elis Runnberg, framgångsrik lagledare.

Från Rävåla IF till Saxdalens IF

En 60-åring som

1924, närmare bestämt den 27 april, föddes dagens jubilar Saxdalens IF.

Från början tog sig den lille namnet Rävåla IF och ägnade sig i början mest åt fotboll.

Tore Liljeholm, Gösta Rosén, Nils H Jacobsson, Ragnar Wilhelmsson, Knut Ottosson, Kjell Runnberg, Bengt Ek, Rune Heij, Lasse Persson... Lis-an över namn som på ett eller annat sätt för alltid kommer att finnas med när SIF jubilerar är oändlig — och växer för varje decennium.

För att placera in rätt person i rätt sammanhang i rätt tid tar vi hjälp av "kollegan" SIF-bladet, klubbens medlemstidning som i senaste upplagan innehåller en diger historik.

Första styrelsen

Där får vi veta att dåvarande Rävåla IF hade en första styrelse bestående av Tore Liljeholm ordf., Karl Eriksson v. ordf., Karl Eriksson v. ordf., J. Elis Runnberg sek., Arnold Jonsson kassör och Nore Lundman matr. förvaltare.

Från början blev fotbollen huvudsporten och har så förblivit fram till våra dagar.

En kul poäng i sammanhanget är att de första fotbollsskorna klubben inhandlade såldes vidare till Gonäs, något beagnade.

Trots idogt letande i protokollen har dock ingen notering hittats om att skulden skulle vara reglerad. Med tanke på den tid som förflutit kan förmodligen "brottet" anses som preskriberat och därmed slippa spelarna i Gonäs IK spela i strumporna kommande säsong.

Den allra första officiella matchen gick mot grängeslaget Stora Hagen och slutade 2-2. I laguppställningen återfanns bl.a. Einar Danielson, Arvid Ek, "Storfars" Harald Danielsson och Johan Rosén.

1928 flyttade laget upp i klass I i Dalaserien och samma år omlades fotbollsplanen till dagens längdriktning. I mitten av det ekonomiskt kärva 1930-talet tvingades man göra ett uppehåll med seriefotbollen, men deltog på nytt från 1937. Då hade namn som Nils H Jacobsson, Gösta Rosén, Gösta Jakobsson, Herbert Ek, Frans Jakobsson och Nisse Styhr tillkommit.

Glädjens år

För Saxdalen blev sedan 1945 ett dubbelt glädjensår. Då kunde man fira både krigsslutet och avancemang till fotbollens Elitserie.

Eftersom hemmaunderlaget bestod av lös sand, "Sahara", tvingades man spela hemmamatcherna i Blötberget.

Efter uppehåll nummer två kunde klubben äntligen inviga som gräsplan 1953 och anläggningens namn blev Furuliden. Gottfrid Perssons segrande förslag i namntävlingen. Året innan hade dock den första seriematchen spelats på den nya anläggningen. IFK Ludvika besegrades med 6-3 i div. 7.

Sven "Smajta" Andersson från Grängesberg blev Saxdalens förste tränare enligt da-

Redan från starten upptäcktes dock även tjuvningen med fri idrott och vid tre års ålder ägnades vintarna åt skidåkning.

Även orientering, ishockey, och bandy har under uppväxtåren fun-

nits på programmet liksom — på senare tid — tennis.

Vid mogen ålder passade festföremålet på att byta namn och under detta firas idag högtidsdagen — 60 år med SIF.

60 år av minnen... Långt borta i tankarna men ändå närvarande är fr.v. Gunvor Jakobsson, Nils H Jakobsson, Rune Heij och Nils Jakobsson. Nej, de tre med samma efternamn är faktiskt inte släkt! Foto: Peter Ohlsson.

gens modell och därmed började framgångarna på allvar.

Med spelare som Bengt "Tjavo" Jansson, Bertil Söderström, Rune Heij, Bengt Ek, Yngve Söderlund, Nils "Balabio" Jakobsson, Bengt Björk, Rolf Karlsson, Kjell Rutström och J. Elis Runnberg som lagledare, kom SIF att bli ett stabilt div 5-lag.

Höjdpunkten kom så småningom med seriesegern 1965 och laget var därpå en enda poäng från att bli kvar i fyran.

1969 var det dock nära för ny serieseger. SIF mötte Ludvika FFI i ren seriefinal, men 0-0 räckte inte. En fantastisk publiksiffra noterades då 900 personer såg matchen.

En säsong

Bland 60-talisterna i SIF-tröjan märks Håkan och Sören Andersson, Bror och Stig Bergkvist, Jan-Olov Jakobsson samt Rolf och Lasse Persson.

Under förra decenniet var det antligen dags igen för div 4-spel på Furuliden, men även denna gång blev tillvaron bara en säsong.

Från den tiden märks namn som Lennart Eklund, Rolf Pålsson, Stig Eriksson, Leif Karlsson, "Nicke" Nyström, Göran, Lars, Per-Ake och Rolf Persson för att bara nämna några få.

Sedan 1950-talet har klubben kunnat fylla på representationslaget med spelare från de yngre leden. Ungdomsverk-

samheten hade sin verkliga eldsjäl i Werner Urban, men som ledare återfinns även bl.a. Bengt-Emil Johnson.

Fotbollen har alltså bildat ryggraden i SIF under åren, men andra idrotter har periodvis tillhört aktiviteterna.

Skidåkningen har dock funnits med hela tiden och det första arrangemanget var landsvägslppet Rävåla-Åbbörberg-tur och retur år 1927. Valter Jansson åkte in som segrare.

I rullorna noteras 1931 som ett framgångsrikt år med bl.a. trippelseger i Blötberglppet av Martin och Karl Andersson samt Klas Jakobsson.

Namn som Gunnar, Harald och Nils H Jacobsson, samt Bo Danielsson, Rune Haglund, Eskil Eklund och Sven Björk såg till att SIF låg högt upp i prislstorna under 30- och 40-talen.

Den kanske allra främste på den manliga sidan var dock Gösta Andersson med ett flertal uppmärksammade topplaceringar.

Fram till 1953 hade klubben ett eget skidlopp som hette Saxbergslppet och vem vet, kanske det uppstår igen en vacker dag.

På senare år har rulljansen framför allt skötts av Bo Gustavsson, Olle Rehn och — naturligtvis — Rune Heij.

Bäst på damsidan

Numera tycks framgångarna komma på damsidan där fram-

för allt, Helen Gustavsson är det stora namnet.

Fräidrotten hade i början ett par diskuskastare av god klass. Den ene, Per-Lars Johans Erik (Erik-Jansson), lär ha varit något alldeles extra.

Vid ett besök i Ludvika under en fräidrottsstävling stod han placerad i andra ändan av diskusbanan och returnerade utan svårighet diskusar till de tävlande.

1960-talet var annars den mest framgångsrika perioden. Med Rune Karlsson som pådrivare vann klubben distrikts-trean, mycket tack vare långdhopparen Ragnar Wilhelmsson och sprintern Sune Danielsson.

Men i mitten av 60-talet hände samma sak för SIF som för

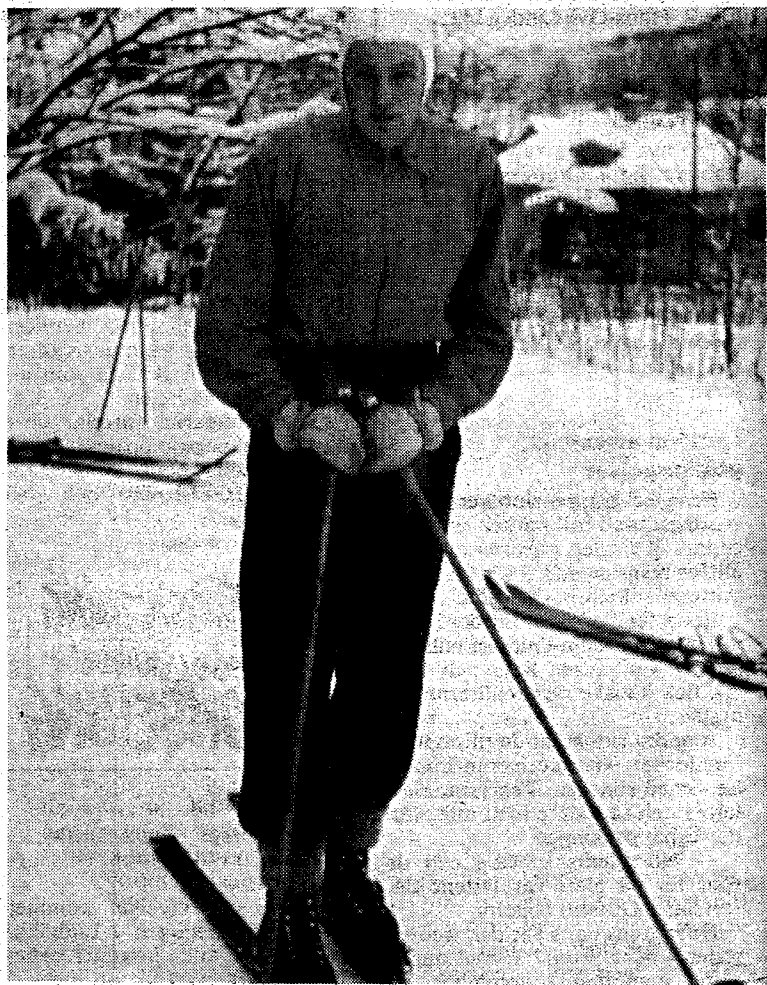
många andra klubbar. Intresset sjönk för fräidrotten som idag slumrar helst inom saxdalsklubben.

Orientering var med bland aktiviteterna under ett par perioder. I början av 1960-talet var bl.a. Bernt-Ove och Bengt-Ake Hellström samt Knut Ottosson knytta till klubben.

Både ishockey och bandy har bedrivits inom klubben liksom på senare tid tennis.

Det är alltså en vital 60-åring som idag firas i Folkets hus. Och fortsätter jubilarer att frödas på samma sätt kan det redan nu vara befogat att boka plats inför år 2024!

LT fogar in sig i ledet av gratulanter.

Gösta Andersson var Saxdalens bästa skidåkare på sin tid.

Kvinnlig styrelsetrio

Under de 60 år som Saxdalens IF (och Rävåla IF) funnits har endast elva personer fungerat som ordförande för föreningen.

Nämnas lite extra bör J Einar Haag som under tre olika perioder skött ordförandesklubban i sammanlagt 18 år. Det andra "tunga" namnet är

Bengt Ek som vid sin bortgång 1975 uppnått 24 år som ordförande.

Som väntat är det endast män som innehaft posten — fram till 1983. Dagens ordförande Gunvor Jakobsson har dessutom kvinnor på platserna som sekreterare och kassör, unikt inom idrottsföreningarna.

Så här ser listan ut: 1924-25

Tore Liljeholm, 1926-27. Sven Nilsson, 1928. Gustav Fredriksson, 1929-33. J Einar Haag, 1934. Göte Lindström, 1935-38. Gottfrid Persson, 1939. Henry Heed, 1940-51. J Einar Haag, 1952. Bengt Ek, 1953. J Einar Haag, 1954-75. Bengt Ek, 1976-79. Lennart Karlsson, 1980-81. Lennart Larsson, 1982. Håkan Andersson (vice ordförande), 1983. Gunvor Jakobsson.

Saxdalens IF 60 år:

Einar har varit med hela tiden

Den 27 april 1924 bildades idrottsföreningen Rävåla IF. Nu på lördag firar Saxdalens IF sitt 60-års jubileum med en tillställning i Saxdalens Folkets hus. En verklig festkväll där Bengt-Emil Jonsson fungerar som programvärd. "Här är ditt liv — 60 år med SIF" är rubriken.

Vid festligheterna kommer det att delas ut priser till gamla trogna medlemmar. En av de allra äldsta medlemmarna är Einar Danielsson, 81.

Einar spelade med i det allra första fotbollslaget. Premiärmatchen begick Einar och kompani den 25 maj 1924 då man mötte Stora Hagen från Grängesberg. 2—2 slutade matchen.

Einar spelade center. Andra lirare i elvan var Rickard Karlsson, 72 och framlidna Einar Haag, Elis Runnberg, Gustav Karlström och Klas Danielsson, för att ta några exempel.

Fotboll har alltid varit den dominerande idrotten inom SIF. Einar Danielsson och Rickard Karlsson fanns med i laget fram till 1934. Åren 1934—1936 tvingades SIF göra ett uppehåll med seriespelet på grund av svårigheter att få ihop ett lag i de dåliga tider som då rådde.

Från 1937 och till 1945 spelade laget i något som hette Dalaserien klass I. 1945 vann man denna serie och gick upp i Elitserien. På den tiden bestod underlaget på fotbollsplanen av lös sand.

Spel på sand gick inte för sig i Elitserien. Under den ettåriga sejouren i "eliten" fick laget därför spela sina hemmamatcher i Blötberget.

Nypremiär i "sjuan"

Åren 1947—1952 fick fotbollen vila på nytt. Nu för att planen skulle läggas om och besås med gräs. I augusti 1952 spelades den första seriematchen på den nya planen som av Gottfrid Persson döpts till Furuliden. Det var en match i division 7 där IFK Ludvika besegrades med 6—3.

1954 avancerade laget till divi-

sion 6. 1959 spelades en direkt avgörande seriefinal mot Östansbo. SIF vann med 2—1 och gick upp i division 5. Sedan dess har laget aldrig spelat i någon lägre division.

900 rekordet

60-talet var ett fint decennium för saxdalsfotbollen. 1962 vann man lilla DM och 1965 blev det serieseger i division 5. I fyran skrapade laget ihop 19 poäng — en futtig poäng från att hänga kvar i den serien.

1969 var det ytterst nära en come-back i division 4. Sista matchen mot Ludvika FIF skulle avgöra. En rekordpublik på 900 personer hade hittat till Furuliden. 0—0 slutade matchen, vilket innebar att ludvikalaget tog steget upp i fyran.

1976 gick SIF åter upp i division 4. Men även i den här turen blev det bara en ett-årig tillvaro i den högre serien.

Trogen åskådare

Den som kanske vet mest om Saxdals-fotbollens utveckling från starten 1924 är Einar Danielsson.

— Jag har tittat på nästan varanda hemmamatch genom åren, berättar han.

Skidsektionen är en annan livskraftig avdelning inom SIF. Vintersporten började utövas på allvar 1927 då man också arrangerade den första skidtävlingen. Det var ett landsvägslöpp Rävåla—Abborrberg tur och retur med Valter Jansson som segrare.

Från mitten av 50-talet och ett tiotal år framöver förde skidsektionen en ganska tynande tillvaro. Men på senare år har verksamheten blommat upp på allvar, mycket tack vare fina ledarsatser signerade Rune Heij, Bo Gustavsson och Olle Rehn.

Framförallt har det satsats hårt på ungdomssidan. Satsningen betalade sig 1982 då Helen Gustavsson vann ungdoms-SM i Borås.

Kort glansperiod

Tennis står också på föreningens program. Allt sedan 1968 har det hållits klubbmästerskap i den vita sporten. Klubben har tillgång till en förnämlig bana vid Furuliden.

Friidrotten fanns representerad redan vid föreningens bil-

Saxdalens fotbollsella som den tedde sig i 1930 års upplaga. Bakre raden från vänster: Elis Runnberg, Gösta Rosén, Sixten Örnqvist, Einar Danielsson, Herbert Ek, Einar Haag, Martin Andersson, Tage Örnqvist, Klas Rosén, Einar Heed och Harald Jakobsson.

dande. 1927 fanns i medlemsmatrikeln ett par erkänt duktiga diskuskastare, nämligen Erik Jansson och Gunnar Eriksson.

Den fria idrotten handlar i övrigt om en kort, framgångsrik period i början av 60-talet. 1961 bildades en speciell friidrottssektion. 1962 vann SIF i överlägsen stil distriktstrea i Dalarna. Två framstående friidrottare var Ragnar Wilhelmsson som hoppade 6.72 i längd, och sprintern Sune Danielsson med tiden 11,4 som rekord på 100 meter.

Sålde till Abborrberg

Orientering togs upp som idrottsgren år 1941. Den aktiva perioden sträckte sig till mitten av 40-talet. Åren 1960—1962 var en ny orienteringsperiod i Saxdalen, men sedan dess har orienteringssporten fort en törnsatillvaro i Saxdalen.

Åren 1949—1959 spelades det ishockey i byn. Planen var belägen vid det så kallade "slamhavet" vid sjön Saxens strand. 1962 fick man klart med en ny ishockeyrink vid skolan.

Många fina spelare fostrades i klubben. Dessa värvades efter hand av etablerade föreningar och i slutet av 60-talet tvingades man sälja den egenhändigt tillverkade sargen till Abborrberg (!) för 400 kronor.

Bandy på sjön

Bandy är en annan sport som

har en kort historia i Saxdalen. På 1930- och 40-talen spelade man på Saxens is.

Men det är alltså fotbollen och skidorna som har varit de dominerande idrottsgrenarna och det

är väl också de två grenarna som har framtiden för sig i denna förening som i dag har 520 medlemmar.

Under årens lopp har det tagits en hel del bilder som för-

knippas med SIF. Några av visas vid en utställning i Folkets hus i samband med lördagens festligheter. Gamla böcker och tidningsklipp finns också till skådande.

Under Saxdalens IF:s 60-åriga tillvaro har det förstås tagits en hel del bilder. Här är Nils Jakobsson, Gunvor Jakobsson, Rune Heij och Nils H Jakobsson som studerar några gamla bilder. I samband med lördagens festarrangemang i Folkets hus kommer de ordnas med en utställning av gamla bilder.

sitt 60-års jubileum med en tillställning i Saxdalens Folkets hus. En verklig festkväll där Bengt-Emil Jonsson fungerar som programvärd. "Här är ditt liv — 60 år med SIF" är rubriken.

Vid festligheterna kommer det att delas ut priser till gamla trogna medlemmar. En av de allra äldsta medlemmarna är Einar Danielsson, 81.

Einar spelade med i det allra första fotbollslaget. Premiärmatchen begick Einar och kompani den 25 maj 1924 då man mötte Stora Hagen från Grängesberg. 2—2 slutade matchen.

Einar spelade center. Andra lirare i elvan var Rickard Karlsson, 72 och framlidna Einar Haag, Elis Runnberg, Gustav Karlström och Klas Danielsson, för att ta några exempel.

Fotboll har alltid varit den dominerande idrotten inom SIF. Einar Danielsson och Rickard Karlsson fanns med i laget fram till 1934. Åren 1934—1936 tvingades SIF göra ett uppehåll med seriespelet på grund av svårigheter att få ihop ett lag i de dåliga tider som då rådde.

Från 1937 och till 1945 spelade laget i något som hette Dalaserien klass 1. 1945 vann man denna serie och gick upp i Elitserien. På den tiden bestod underlaget på fotbollsplanen av lös sand.

Spel på sand gick inte för sig i Elitserien. Under den ettåriga sejouren i "eliten" fick laget därför spela sina hemmamatcher i Blöthuset.

Nypremiär i "sjuan"

Åren 1947—1952 fick fotbollen vila på nytt. Nu för att planen skulle läggas om och besås med gräs. I augusti 1952 spelades den första seriematchen på den nya planen som av Gottfrid Persson döpts till Furuliden. Det var en match i division 7 där IFK Ludvika besegrades med 6—3.

1954 avancerade laget till divi-

nar laget aldrig spelat i någon lägre division.

900 rekordet

60-talet var ett fint decennium för saxdalsfotbollen. 1962 vann man lilla DM och 1965 blev det serieseger i division 5. I fyran skrapade laget ihop 19 poäng — en futtig poäng från att hänga kvar i den serien.

1969 var det ytterst nära en come-back i division 4. Sista matchen mot Ludvika FFI skulle avgöra. En rekordpublik på 900 personer hade hittat till Furuliden. 0—0 slutade matchen, vilket innebar att ludvikalaget tog steget upp i fyran.

1976 gick SIF åter upp i division 4. Men även i den här turen blev det bara en ett-årig tillvaro i den högre serien.

Trogen åskådare

Den som kanske vet mest om Saxdalsfotbollens utveckling från starten 1924 är Einar Danielsson.

— Jag har tittat på nästan varanda hemmamatch genom åren, berättar han.

Skidsektionen är en annan livskraftig avdelning inom SIF. Vintersporten började utövas på allvar 1927 då man också arrangerade den första skidtävlingen. Det var ett landsvägslopp Rävåla—Abborrberg tur och retur med Valter Jansson som segrare.

Från mitten av 50-talet och ett tiotal år framöver förde skidsektionen en ganska tynande tillvaro. Men på senare år har verksamheten blommat upp på allvar, mycket tack vare fina ledarsatser signerade Rune Heij, Bo Gustavsson och Olle Rehn.

Framförallt har det satsats hårt på ungdomssidan. Satsningen betalade sig 1982 då Helen Gustavsson vann ungdoms-SM i Borås.

Kort glansperiod

Tennis står också på föreningens program. Allt sedan 1968 har det hållits klubbmästerskap i den vita sporten. Klubben har tillgång till en förnämlig bana vid Furuliden.

Fräddroten fanns representerad redan vid föreningens bil-

Saxdalens fotbollsella som den tedde sig i 1930 års upplaga. Bakre raden från vänster: Elis Runnberg, Gösta Rosén, Sixten Örnqvist, Einar Danielsson, Herbert Ek, Einar Haag, Martin Andersson, Tage Örnqvist, Klas Rosén, Einar Heed och Harald Jakobsson.

dande. 1927 fanns i medlemsmatrikeln ett par erkänt duktiga diskuskastare, nämligen Erik Jansson och Gunnar Eriksson.

Den fria idrotten handlar i övrigt om en kort, framgångsrik period i början av 60-talet. 1961 bildades en speciell friidrottssektion. 1962 vann SIF i överlägsen stil distriktstrea i Dalarna. Två framstående friidrottare var Ragnar Wilhelmsson som hoppade 6.72 i längd, och sprintern Sune Danielsson med tiden 11,4 som rekord på 100 meter.

Sälde till Abborrberg

Orientering togs upp som idrottsgren år 1941. Den aktiva perioden sträckte sig till mitten av 40-talet. Åren 1960—1962 var en ny orienteringsperiod i Saxdalen, men sedan dess har orienteringssporten fört en törnsatillvaro i Saxdalen.

Åren 1949—1959 spelades det ishockey i byn. Planen var belägen vid det så kallade "slamhavet" vid sjön Saxens strand. 1962 fick man klart med en ny ishockeyrink vid skolan.

Många fina spelare fostrades i klubben. Dessa värvades efter hand av etablerade föreningar och i slutet av 60-talet tvingades man sälja den egenhändigt tillverkade sargen till Abborrberg (!) för 400 kronor.

Bandy på sjön

Bandy är en annan sport som

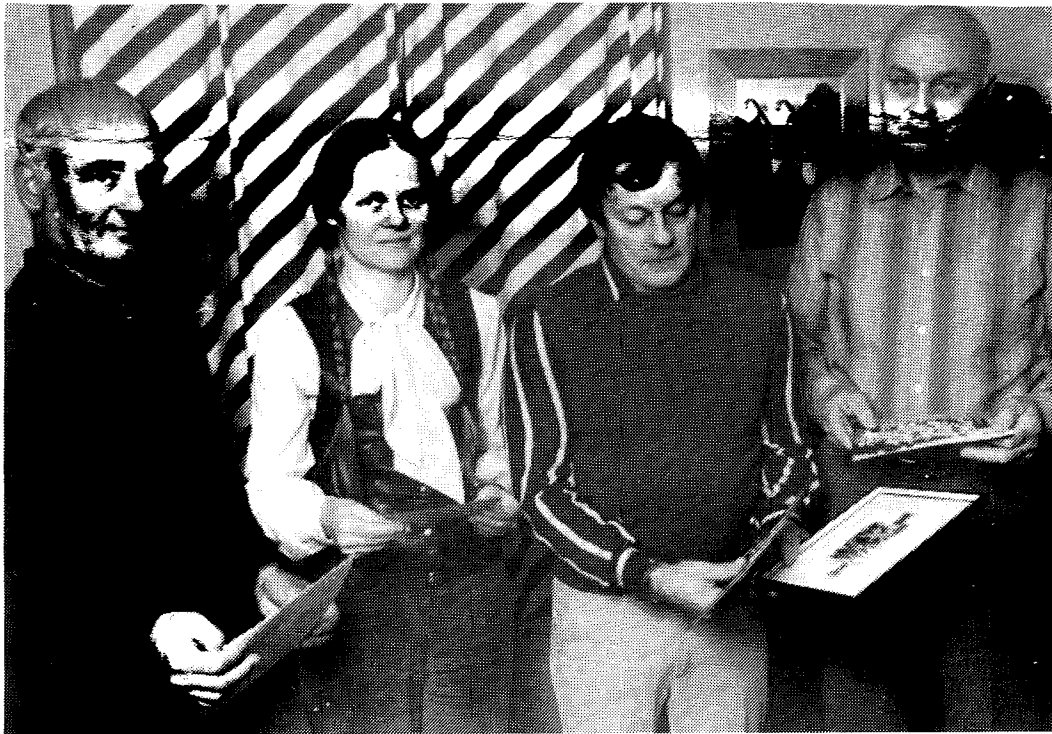
har en kort historia i Saxdalen. På 1930- och 40-talen spelade man på Saxens is.

Men det är alltså fotbollen och skidorna som har varit de dominerande idrottsgrenarna och det

är väl också de två grenarna som har framtiden för sig i denna förening som i dag har 520 medlemmar.

Under årens lopp har det tagits en hel del bilder som för-

knippas med SIF. Några av visas vid en utställning i Folkets hus i samband med lördagens festligheter. Gamla böcker och tidningsklipp finns också till skådande.

Under Saxdalens IF:s 60-åriga tillvaro har det förstas tagits en hel del bilder. Här är Nils Jakobsson, Gunvor Jakobsson, Rune Heij och Nils H Jakobsson som studerar några gamla bilder. I samband med lördagens festarrangemang i Folkets hus kommer de ordnas med en utställning av gamla bilder.

Rickard Karlsson, 77 och Einar Danielsson, 81, var med och spelade fotboll för Saxdalens IF, eller Rävåla IF som det hette på den tiden, redan 1924.

Saxdalens IF:s framgångsrika friidrottslag från 1963. Stående fr.v: ledaren Rune Karlsson, Vesa Hartikainen, Per-Åke Holst, Lasse Persson, Don Lundkvist, Karl-Göran Runnberg, Markku Hartikainen, Bertil Johansson. Sittande fr.v: Ronny Norrman, Sven-Anders Persson, Sune Danielsson, Ragnar Wilhelmsson.